

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Stimvlvs Compvnctionis, Et Soliloqvia

Juan <de Jesús Maria>

Coloniae, 1611

De infoelicitate præsentis vitæ. Cap. 1.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45624

e, vt liberem te de seruitute durissima, & eleuem ad statum filiorum Dei, inter quos frueris formosissima luce mea.

SOLILOQVIA.

De infelicitate presentis vite.

CAP. I.

Nimis infelix est vita præsens filiorum Adæ, quos peccatum expulit cum patre suo à paradiso voluptatis, quem plantauit dulcissimus Deus, vt ibi homo, si vellet foeliciter viueret! Quid faciam infelix homo operator terræ spinas, & tribulos germinantis? Quò me vertam exul tam procul habitans à charissima patria mea? Contemplor præsentem vitam plenam miseriæ, & tenebrarum, quæ Inferno contigua esse videtur; & tædet animam meam vitæ meæ tædio quodam penè intolerabili. Ego transco per locum horroris, &

vastæ solitudinis, vbi non est charitatis habitatio: & idcirco timor, & tremor venerunt super me, & contexerunt me tenebræ. Certè nox est vita hæc, in qua nõ valeo intueri lucem candidissimam, quæ perdidit insipiens Adam pater meus. Vnde mihi, quem operuit caligo culpæ? Quis cum difficultate, & anxietate multa ambulat ad lumen fidei, quæ quasi lucerna lucet in caliginoso loco, donec dies illucescat, & lucifer, qui nescit occasum, orientur in corde meo. O terra sterilis, & vallis lachrymarum, è qua suspiro ad montem Dei, montem scilicet pinguem, cuius pinguedine repleatur anima mea. Vtinam, elementissime Deus, adeò displiceant mihi vincula culparum & poenarum, quibus hæc vita nimis ligatur, vt quasi peregrinus non satis fidens habitatoribus terræ, & expoliari timens, transcaam celeriter per ignem, & aquam in optatissimum cæli refrigerium! Non enim expedit mihi multum immorari in terra inimicorum, neque fas est dum ascendere curo ad excelsum terram æternæ promissionis, inire foedus cum regibus Amorrhæis, qui oderunt regionem viuorum, & insidiantur saluti meæ. Quæ communicatio luci ad tenebras, aut quæ pars mihi inter filios

Agar

Agar qui exquirunt prudentiam, quæ de
 terra est? Quid mihi cum mercatoribus
 Madianitis, & cum Tyro, atque Sidone,
 vbi pro modico fragmento panis vendū-
 tur iura primogenitorum ciuium suauis-
 simæ Ierusalem, vbi vellem recondere
 thesauros meos? Nonne sanius consiliū
 est, fugere commercia negotiatorum, qui
 descendunt mare in nauibus, facientes o-
 perationem in aquis multis, & quærere
 firmam stationem littoris, vbi non timē-
 tur fluctus maris? Profecto vitæ hæc, cō-
 tinua quædam procella est, cuius vndæ
 nunc ascendunt vsque ad abyffos; quibus
 alternationibus anima mea tabescit. Ti-
 mores, iræ, tristitię, discordiæ, ambitio-
 nes, cupiditates innumerabiles, cum alijs
 perturbationibus absque numero, quid a-
 liud sunt, quam mare magnum, & spatio-
 sum manibus, vbi sunt reptilia, quorum
 non est numerus? Expedit ergo mihi o-
 disse vitam hanc, quæ creat mihi tot perī-
 cula horribilia, & quærere vitam meliorē
 vbi non sit pereundi formido. Propter
 hoc o fili Dei Altissimi futuram ciuita-
 tem inquiram, & suspirabo ad solidiorē
 terram, ad mansuetorum nempe & hu-
 milium hæreditatem; vt tu sis tota portio
 mea, dulcissime Deus cordis mei.